Carl Michael Bellman

No 60   *A kapzsi és orcátlan vendég*

                      Jogod van szent baráti érzést
                      Várni tőlem! – Nem!
                      Van jó barátom épp elég, és
                      Bor kell énnekem.
                      – Milyen igaz! Tölts hát s igyál!
                      Előtted öblös flaska áll.
                      Rajta, idd ki fenékig s újra töltsd kupád,
                       S dicsérjed a gazdaurat s amit ád!

                      Jogod van… Hidd el, nem feledtem:
                      S várom válaszod.

                    – Ingó- s ingatlanod, de menten,
                    Ugye átadod?
                    – Milyen igaz! Tölts hát s igyál!
                    Előtted öblös flaska áll.
                    Rajta, idd ki fenékig s újra töltsd kupád,
                    S dicsérjed a gazdurat s amit ád!

                    Jogod van csapra verni bátran,
                    Ami bor terem.
                    – Utolsó cseppnyi malagádat,
                    Azt is add nekem!
                    – Milyen igaz! Tölts hát s igyál!
                    Előtted öblös flaska áll.
                    Rajta, idd ki fenékig s újra töltsd kupád,
                    S dicsérjed a gazdurat s

amit ád.

                     Jogod van minden jóra néked,
                     S legszentebb jogod…
                     – Hogy éj-nap én legyek vendéged,
                     S hörpintsem borod.
                     – Milyen igaz! Tölts hát s igyál!
                     Előtted öblös flaska áll.
                     Rajta, idd ki fenékig s újra töltsd kupád,
                     S dicsérjed a gazdurat s amit ád!

                     Jogod van mindenhez, mi vágyra
                     Gyújtja szívedet.
                     – Hát fektesd énmellém az ágyba
                     Drága kis nejed!
                     – Milyen igaz! Tölts hát s igyál!

                   Ellőtted öblös flaska áll.
                   Rajta, idd ki fenékig s újra töltsd kupád,
                   S dicsérjed a gazdurat s amit ád!

                   Jogod van, hogy mindig kimondd,
                   Ami szíveden.
                   – De csak, ha azt is mondhatom:
                   Nőd enyém legyen!
                   – Milyen igaz! Tölts hát s igyál!
                   Ellőtted öblös flaska áll.
                   Rajta, idd ki fenékig s újra töltsd kupád,
                   S dicsérjed a gazdurat s amit ád!

                   Jogod van, így hát el ne titkold,
                   Mi eszedbe jut.
            &n

bsp   – Nos, add ide a szekrénykulcsot,
                   Vár reá a lyuk.
                   – Milyen igaz! Tölts hát s igyál!
                   Előtted öblös flaska áll.
                   Rajta, idd ki fenékig s újra töltsd kupád,
                   S dicsérjed a gazdurat s amit ád!

                   Jogod van énvelem vedelni,
                   S énnekem veled.
                   – Csin-csin! Zsebedből hadd vegyem ki
                   Kronométered!
                   – Milyen igaz! Tölts hát s igyál!
                   Előtted öblös flaska áll.
                   Rajta, idd ki fenékig s újra töltsd kupád,
                   S dicsérjed a gazdurat s amit ád!

                    Jogod van rá, fecsegj nyugodtan,
                    Csak ne légy hamis!
                    – Hát lásd be, jobban állna rajtam
                    A kabátod is.
                    – Milyen igaz! Tölts hát s igyál!
                    Előtted öblös flaska áll.
                    Rajta, idd ki fenékig s újra töltsd kupád,
                    S dicsérjed a gazdurat s amit ád!

                    Jogod van, s hogy könnyítsd a lelkem,
                    Kérj még valamit.
                    – Emlékül add nekem nejednek
                    Rézkanalait!
                    – Milyen igaz! Tölts hát s igyál!
                    Előtted öblös flaska áll.

                   Rajta, idd ki fenékig s újra töltsd kupád,
                   S dicsérjed a gazdurat s amit ád!

                   Jogod van, mondd el nékem újra,
                   Szíved mit kivánt.
                   – A tested sírba s zsebbe dugjam
                   Ékszerládikád.
                   – Milyen igaz! Tölts hát s igyál!
                   Előtted öblös flaska áll.
                   Rajta, idd ki fenékig s újra töltsd kupád,
                   S dicsérjed a gazdurat s amit ád!

                   Csel és csalárdság nélkül add ám
                   Erre szent szavad!
                   – Egészségedre, házigazdám,

                      Oly nagylelkü vagy.
                      – Most hát ezért tölts és igyál!
                      Előtted öblös flaska áll.
                      Rajta, idd ki fenékig s újra töltsd kupád,
                      S dicsérjed a gazdurat s amit ád!

                                                         Baka István fordítása

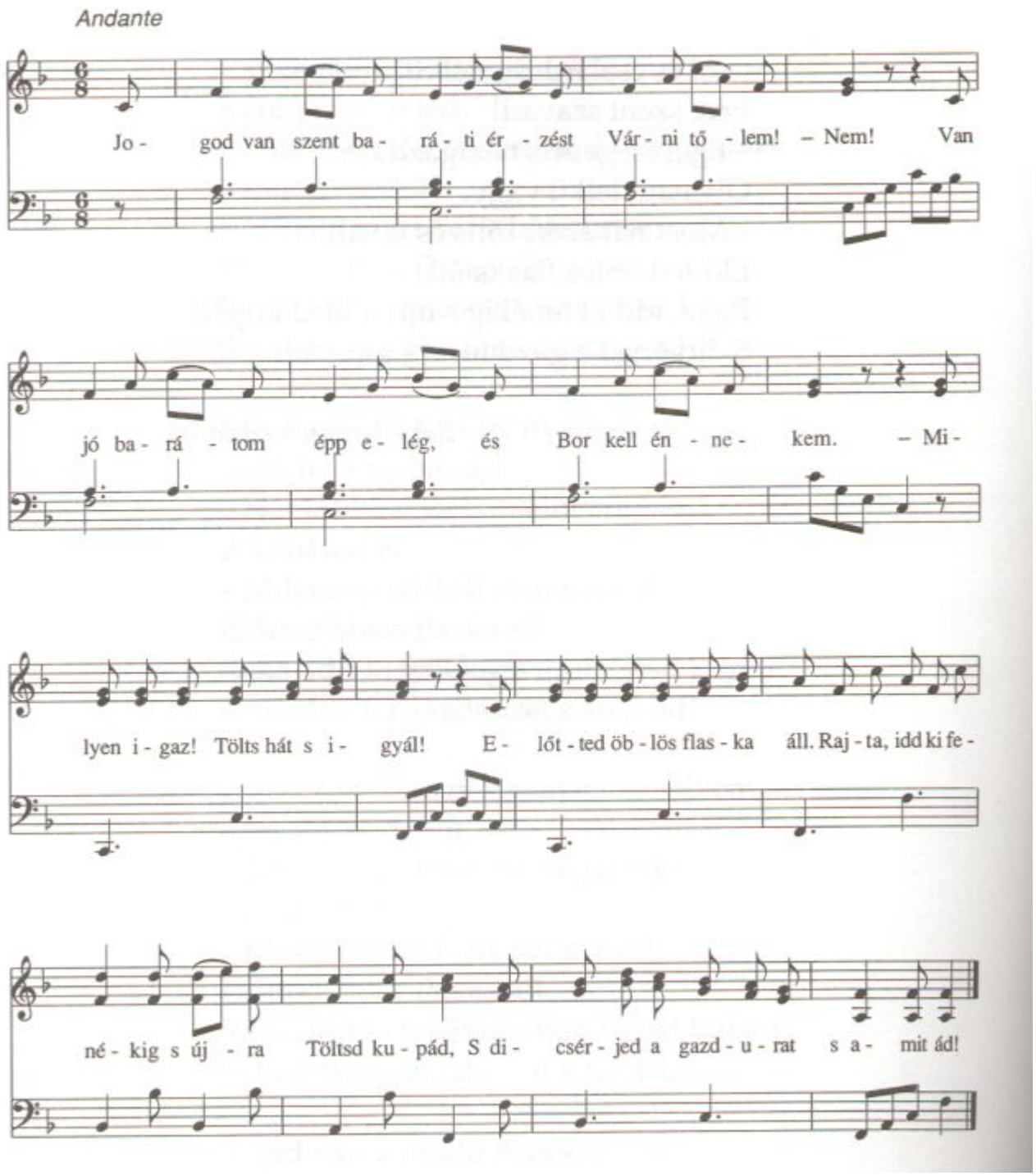

(Carl Michael Bellman ***Fredman episztolái és dalai*** című kötetéből.)

← Előző oldal
Következő oldal →